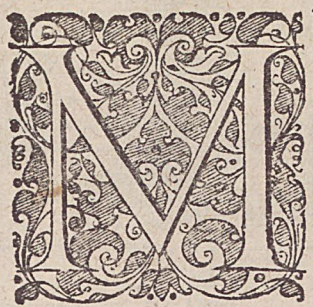

M I S E N A.

MISENA, vulgò *Meissen*. Hermundurorum vrbs præstans (Hermunduros autem iuxta Albim habitasse, auctorum consensus est. Præterfluit Hermundurorum fines Albis, inquit Velleius, imò, in Hermonduris Albis oritur, vt scribit Tacitus. At constat ex eo Hercini nemoris saltu, quæ hodie sylua Bohemica dicitur, Albim oriri. Itaq; sub Bohemicam syluam ad Albim fluuium, olim Hermonduri habitauerunt. Misena itaq; Albim, magnum & iuclyt/ Germaniæ fluuium, vicinitate nobilitat. Eum Strabo nunc Albim, nunc Album nominat. Qui, vt Rithamerus perhibet. Multa flumen magnum, quod Pragensem præterlabitur urbem, deinde Egram, ex monte Pinfero fluentem, post Salam & Ortellam absorbens, ciuitatem Hamburgensem alluit, ac demum in Oceanum Germanicum vasto euoluitur ore. Misena porro, primum Romano Imperio paruit, sub Henrico, eius nominis III. Augusto, cuius aliquanto tempore Gubernatores ac præfides in ea fuere, Bucco, atque Burchardus, Conradi item II. A. temporibus vicecurator quidam Hermannus in hac vrbe fuisse legitur. Huius autem regionis tractus, in quo Misena est sita, quemadmodum ex Ottonis I. A. literis perspicui potest, Taleminici nomen habuit, quam Bohemi Zirbiam nominant, vti Cosmas Bohemica historia scriptor perhibet. VVendi verò Lomaciam nuncupant. Ditmaro Episcopo Merseburgensi in historia sua asserente, vbi & fluuiorum Meisa & Lane, quorum nostro etiam tempore, integra appellatio est, meminit. Quemadmodum etiam nunc vetus retinet nomen vallis quædam, vulgò *das Minkethal* & clarum & vetustate oppidulum, communiter *Emmaß*. Sunt qui existimant, vti Pirckhamerus & Appianus, Misenam eam esse urbem, quæ Ptolomæo Lupfurd. Quod quidem non omnino à verò alienum videtur, nam quondam hoc loci publicum fuisse transitum, furtum siue traiectum, vetusta quædam suburbij nomina, denotant, Quorum alterū Transitus superior, *Die Oberhor*: Alterū transitus inferior, *Die Niderhor* appellatur. Et ad duos inde lapides, vltra Albim ascendendo, vicus est, Rotschenbrode cognominatus, qui à transitu etiam appellationem sortitur. Broda siquidem VVendorum lingua, furtum siue transitū denotat. Lupff verò vetus est in Germania viri nomen, sicut & Rotfch, quod nunc communius efferunt Garce, quemadmodum in literis & perantiquis transactionum instrumentis videre est. Misena autem vniuersæ huic regioni denominationem suppeditat. In qua Episcoporum primum, deinde Marggrauiorum aula fuit, vrbs ante annos D. C. LXX. inhabitantium frequentia culta. Meminit eius Saxoniæ chronicon, anno post natiuitatem Christi D. CCC. LXXXVIII. Moguntinorum verò annales eam primum ædificatam, & validis ob loci oportunitatem, communitam præsidij, perhibent ab Henrico A. Aucupe cognominato, an. post optatum Christi aduentum D. CCCC. XXX. Imperij sui anno II. contra frequentes Vngarorum incurfiones, qui multis eo tempore incommodis afficiebant Germaniam. Eum verò succedentes Augusti, ibidem firma retinuerunt præsidia, contra VVendos, qui vltra flumen degebant, sicuti & deinde Antistites & Principes contra Bohemos. Mons in cuius cacumine arx videtur esse imposita, librata planicie vndique cinctus foueis, naturæ beneficio firmis, munitur, ab eo, ad S. Afræ montem vicinum, pons lapideus, arcuato opere mirabilis protensus est. Vrbs ipsa situ partim montoso, partim plano. Ex montibus duo, alter arcis, alter S. Martini, instar brachij ad Albim flumen sese extendunt, ipsamque urbem quasi amplecti videntur. Ad fluuium *Tubisch* vulgò dictum, mons Altenburgum sese protendit, ab arce quam ibi quondam extitisse perhibent, denominationē retinens, cuius iam nullæ supersunt ruine. Naturæ etiam clementia inter amnis est Misena. Nam qua solis spectat exortum, Albi flumine alluitur, quæ verò meridiem, Tubisca. Ad occasum præcellos exhibet montes, ad Septentrionem autem riuulum Misenam habet, qui ad Schloßburgi montis radices, in Albim se exonerat, vnde huic vrbi nomen euenisse putatur, qui quidem etsi exiguus, celeberrimi tamen nominis eum quondam fuisse constat. Porro clarissimorum oppidorum vicinitas, magnarum nauium patiens flumen, consiti lætissimis vineis montes, æris denique puritas hanc urbem commendabilem reddit. Quinetiam minorum & metallorum sunt montes distissimi, eò, quod primo à Misena lapide mons sit, Scharffenburgius cognominatus, argento & plumbo fœandus, & Fribergum versus, iuxta Mocckerigs pagum, altissima istæ fodinæ atq; putei *Montigerthal* vbi metallici ante annos viginti à labore destiterunt, solum Metallicarum rerum vbertate præstans fuisse demonstrant. Nec ita à Misena procul ad solis occasum, ob aquarum inundationem, quæ puteos atq; cuniculos obuerunt, fodinas à metallicis desertas, eaq; loca nunc in agros, arborea & vineta esse mutata constat. Primarius vrbs mons, solem orientem respiciens, Schloßburgum, tanquam arcis mons dictus, castris duobus præcellenti structura conspicuis, decoratur, quorū alterum principis est, ab Alberto Saxoniæ Duce ædificatum, alterum Episcopi aula, à Ioanne eius nominis quinto, inchoatum quidem magnificè, sed extrema artificum manu nondum perfectum, iuxta est in arcium duarum medio Ecclesia cathedralis, ad occasum sacram ostentans ædiculam, principum tumbis & sepulturis percelebrem. Mons ad solis vergens occasum, S. Afræ cœnobium sustinet, à Reinardo Episcopo institutum, quod nunc Saxoniæ principum iussu in scholam est conuersum. Iuxta Misenam urbem vtrique Albi ripa, ligneo ponte, tanto artificio & magnitudine coniungitur, vt vniuersum Romanum Imperium ea præstantia pontem, ex ligno præsertim constructum, non putetur habere.